

Dental revu

De kracht van wat je niet ziet

Binnenkort vieren we de Week van de Tandprotheticus. Een moment om stil te staan bij ons vakmanschap, maar vooral bij datgene wat ons werk zo uniek maakt. Dit jaar werken we hard aan onze publiciteit met de campagne 'ONTzichtbaar'. Een titel met een dubbele laag die de kern van onze professie raakt.

Enerzijds streven we in ons laboratorium naar het perfecte resultaat: een prothese die zo natuurlijk oogt dat hij wegvalt in het gezicht van de cliënt. Ons mooiste werk is immers onzichtbaar voor de buitenwereld; het is pas echt geslaagd als niemand ziet dat wij er aan te pas zijn gekomen.

Anderzijds zit de echte kracht van de tandprotheticus in de onzichtbare aandacht die aan de technische handeling voorafgaat. Juist in een tijd van toenemende digitalisering en schaalvergroting maken wij het verschil door de mens achter de mond te blijven zien. De tijd die we nemen voor een oprecht gesprek, het aanvoelen van onuitgesproken onzekerheden en de persoonlijke begeleiding in de behandelstoel; dát is wat ons onderscheidt binnen de mondzorg. Wij leveren niet simpelweg een product, wij geven iemand zijn zelfvertrouwen en levenskwaliteit terug.

Laten we de komende periode gebruiken om deze verborgen waarde zichtbaar te maken voor het grote publiek. Wees trots op de rust die je uitstraalt en de oprechte aandacht die je elke patiënt geeft. Want hoewel ons technische eindresultaat in het dagelijks leven misschien 'onzichtbaar' blijft, is de impact van ons vakmanschap op de patiënt dat allerm minst.

Samen maken we het onzichtbare verschil: wees trots op je vakmanschap en de waardevolle zorg voor elke patiënt.



Petricia Branje-
van Ansem
bestuurslid en
penningmeester
ONT

Op weg naar het nieuwe beroepscompetentieprofiel

Superbelangrijke bouwsteen

Wat moet een tandprotheticus kunnen? Dat staat in ons beroepscompetentieprofiel. Sinds het voorjaar werkt de ONT aan een nieuwe versie. Het herziene profiel zal beter aansluiten op hedendaagse en toekomstige behoeften en ontwikkelingen. En op den duur gaan deze nieuwe uitgangspunten hun weg vinden naar de opleiding. "We werken er naartoe om het herziene profiel in de eerste helft van 2027 voor te leggen aan de leden", zegt beleidsmedewerker Darshanie Jhagroe.

Als je toekomstige tandprothetici wilt opleiden, is het belangrijk eerst op te schrijven welke kennis, vaardigheden en beroepshouding zij moeten hebben op de dag dat ze hun diploma ontvangen. De principes voor deze startbekwaamheid staan in het beroepscompetentieprofiel. De ONT is het bestaande profiel nu dus aan het herzien. Daarbij worden ook andere belanghebbenden betrokken, waaronder de Hogeschool Utrecht.

Actualiseren

ONT-voorzitter Marnix de Romph schetst de noodzaak hiervan. "In 1997 ging het beroep tandprotheticus vallen onder de wet op de Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (BIG). Toen is voor het eerst – kort – in het zogenoemde opleidingsbesluit opgeschreven wat het beroep inhoudt: wat kan en mag de tandprotheticus wel en niet? Op verzoek van het ministerie van VWS hebben we het in 2011 uitvoeriger op papier gezet. Dat was ons eerste

beroepscompetentieprofiel, dat in 2018 is aangescherpt met als uitgangspunt: wat is nou het unieke van de tandprotheticus? Daarna heeft de opleiding de hbo-status gekregen en zijn bijvoorbeeld digitalisering van tandprothetiek en samenwerking met andere mondzorgverleners versterkt, maar is het profiel niet meer gewijzigd. Daarom willen we het nu actualiseren."



Beleidsmedewerker Darshanie Jhagroe

Jaargang 22 – Nummer 2 – Juni 2026

Dental revu is een uitgave van de Organisatie van Nederlandse Tandprothetici (ONT) en verschijnt vier keer per jaar. De kosten voor een advertentie bedragen € 275,- voor een kwart pagina, € 550,- voor een halve pagina en € 825,- voor een hele pagina.

Eindredactie | Gerben Stolk | PlumaTekst, freelance journalist

Hoofdreductie | Marnix de Romph, voorzitter ONT

Redactieadres
Organisatie van Nederlandse Tandprothetici
Postbus 1312, 2130 EK Hoofddorp
Telefoon: 023-7200444
Email: info@ont.nl
Internet: www.kunstgebit.nl / www.ont.nl

DTP en Productie | Mail Succes, Goudarak

Copyright | Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd of openbaar gemaakt in enige vorm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het bestuur van de Organisatie van Nederlandse Tandprothetici.

Bevestigen

Het opleidingscurriculum kan dan straks worden gebaseerd op een gemoderniseerd profiel. Maar ook zal de ONT steviger staan richting de buitenwereld. Marnix: “We streven ernaar dat het profiel behalve door tandprothetici ook wordt gedragen door onder meer tandartsen en mondhygiënisten. Dan kunnen we bijvoorbeeld bij een voorstel aan VWS voor het aanpassen van het opleidingsbesluit laten zien dat andere mondzorgverleners er ook achter staan. Zo is in de afgelopen dertig jaar de rol van de tandprotheticus op een natuurlijke manier veranderd; veel tandartsen zijn de expertise van de tandprotheticus gaan erkennen en doen zelf geen tandprothetiek meer. Dergelijke ontwikkelingen uit de praktijk kun je bevestigen in het profiel.”

Hbo

Het nieuwe beroepscompetentieprofiel wordt geschreven door ONT-beleidsmedewerker Darshanie Jhagroe. Zij wordt ondersteund door directeur Frederik Vogelzang en onderwijskundige Mandy Hollander. Mandy zegt: “Elke vrijdag werk ik voor de opleiding Tandprothetiek; ik help het curriculum te vernieuwen. Op een andere dag ben ik verbonden aan de opleiding Mondzorgkunde van Hogeschool Utrecht, en op andere dagen heb ik opdrachten voor andere hogescholen.” Mandy’s kennis van andere hogere-beroepsopleidingen is ook nuttig bij de ontwikkeling van de relatieve



Mandy Hollander (onderwijsdeskundige Hogeschool Utrecht)

nieuwkomer Tandprothetiek binnen het hbo. Marnix zegt daarover: “We willen als regulier hbo-beroep een ‘normale’ plek innemen in het hbo. Op welke vlakken hebben we al het hbo-karakter? Hoe verhoudt Tandprothetiek zich tot andere hbo’s? We willen dat beter inzichtelijk maken. Dit soort vragen wordt meegenomen bij de herziening van het competentieprofiel.”

Verwachtingen

Mandy: “Vereisten voor hbo’s zijn vastgelegd in het Nederlands Kwalificatieraamwerk (NLQF). Dit garandeert dat alle hbo-opleidingen naar hetzelfde niveau toewerken en dat je weet wat mag worden verwacht van een hbo’er. Zo moet een gediplomeerde tandprotheticus zelfstandig complexe en onvoorspelbare problemen

‘Hiermee wordt het beroep van tandprotheticus nog dieper verankerd’

kunnen oplossen. En aantoonbaar verantwoordelijkheid durven te nemen voor zichzelf, de processen binnen de praktijk en ook voor de ontwikkeling van collega’s. Verder zijn er verwachtingen op het vlak van communiceren en samenwerken. Hij of zij moet ook persoonlijk leiderschap tonen en een kritische reflectieve houding kunnen aannemen. Doe niet automatisch wat wordt gevraagd, maar kijk er kritisch naar en doe onderzoek voordat je van start gaat.” Marnix vult aan: “Tandprothetici die al jaren in het vak zitten, hebben in de praktijk geleerd hoe je bijvoorbeeld overlegt met een tandarts-implantoloog. Iemand die het hbo-diploma behaalt, beschikt nog niet over die ervaring, maar heeft straks wel de theoretische bagage meegekregen, in combinatie met bijvoorbeeld werkveldstages en patiëntenzorg binnen de opleiding, om dit soort gesprekken te voeren.”

Bronnen

Hoe ziet het proces eruit in de komende maanden? Darshanie: “In april ben ik begonnen met een analyse van het huidige beroepscompetentieprofiel. Wat staat daar al in en wat ontbreekt er nog wanneer we het vergelijken met de Zorgstandaard Tandprothetische Zorg die in 2025 is geactualiseerd? Daarna gaan we het nieuwe profiel ontwikkelen. Ik zal veel bronnen gebruiken. ONT-leden en andere experts kunnen bijvoorbeeld vertellen over goede vormen van digitalisering en



ONT-voorzitter Marnix de Romph

samenwerking. Denk ook aan richtlijnen die sterke overeenkomsten hebben met onderdelen van tandprothetiek, zoals hygiëne en kwetsbare ouderen. Verder kunnen beroepscompetentieprofielen van andere hbo-beroepsbeoefenaren nuttig zijn. En ook wordt informatie gebruikt uit het Kwaliteitskader Mondzorg, dat binnenkort uitkomt. Dat is een document dat tandprothetici, tandartsen en mondhygiënisten gezamenlijk hebben opgesteld.”

Brede instemming

De ONT organiseert de herziening van het beroepscompetentieprofiel als een collectieve inspanning, want het resultaat moet op brede instemming kunnen rekenen, benadrukt Mandy. “We hebben een jaar uitgetrokken voor de herziening, omdat het goed en zorgvuldig moet gebeuren en breed moet worden gedragen. Het wordt een proces van: informatie verzamelen, teksten schrijven, binnen en buiten de beroepsgroep peilen of de inhoud en toon goed zijn, enzovoort.” Marnix: “Waarschijnlijk formeren we een werkgroep van ONT-leden en een klankbordgroep van stakeholders, zoals tandartsen en mondhygiënisten. Die kunnen reageren op de concepten. Het eindresultaat, het nieuwe beroepscompetentieprofiel, wordt een superbelangrijke bouwsteen voor tandprothetici. Hiermee wordt het beroep nog dieper verankerd.”

Hoe werk je samen met KPT’ers?

Een klinisch prothesetechnicus (KPT’er) heeft geen wettelijk beschermde opleidingstitel en mag meestal ook niet zelfstandig declareren bij een zorgverzekeraar. Over deze en andere onderwerpen rondom KPT’ers zijn tachtig ONT-leden bijgepraat op vrijdag 20 maart.

KPT’ers zijn in opkomst. Samenwerking kan tandprothetici kansen bieden, maar roept ook vragen op. Neem Bas Augustin, een tandprotheticus die actief is bij 4Dental Labs en al bijna elf jaar in dienst is bij Mondzorg Maastricht en Tandheelkundig Centrum Geleen. Hij zegt: “Wanneer een vierjarige, wettelijk erkende hbo-bacheloropleiding inwisselbaar lijkt met een niet wettelijk erkende cursus, is er geen sprake meer van taakverdeling, maar van normvervaging. Onder druk van personeelstekorten en een toenemende zorgvraag is de inzet van verschillende zorgverleners verschoven in de afgelopen jaren. Wat ooit helder afgebakend was, bevindt zich vandaag de dag steeds vaker in een grijs gebied. De inzet van ondersteunende functies, zoals KPT’ers, kan waardevol zijn binnen de mondzorg, maar dan moet het gebeuren binnen duidelijke kaders, met heldere afspraken over bevoegdheden, supervisie en eindverantwoordelijkheid.”

Niet wettelijk beschermd

Bas woonde daarom op 20 maart het webinar bij dat de ONT had georganiseerd om vragen van leden te beantwoorden over samenwerking met KPT’ers. Het webinar werd verzorgd door Daniël Post, advocaat en partner bij advocatenkantoor Eldermans

en Geerts, dat uitsluitend werkzaam is voor zorgaanbieders. Over de juridische status van KPT’ers konden Daniël en zijn collega Céline Peersman – ook advocaat – kort zijn: “Anders dan de tandprotheticus is de KPT’er géén artikel 34-beroep onder de Wet BIG en heeft de KPT’er geen wettelijk beschermde opleidingstitel. Dat betekent dat het deskundigheidsgebied van de KPT’er niet wettelijk is vastgelegd, zoals bij tandartsen en tandprothetici wel het geval is.” Toch functioneren sommige KPT’ers zelfstandig. Welke werkzaamheden mogen ze zelfstandig uitvoeren? Daniël en Céline: “Werkzaamheden aan gebitsprotheses zijn géén voorbehouden handelingen. Er geldt daarom geen wettelijk delegatiekader zoals bij voorbehouden handelingen. Een KPT’er mag werkzaamheden aan een prothese verrichten, mits hij of zij daarvoor bekwaam is. Die bekwaamheid moet aantoonbaar zijn (opleiding, ervaring) en kan achteraf worden getoetst, bijvoorbeeld door de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd. Belangrijk daarbij is verder dat de professionele standaard, zoals de richtlijnen en standaarden van de KNMT en de ONT, een en ander inkleurt. Zo volgt daaruit onder meer dat diagnosestelling niet zelfstandig door een KPT’er kan plaatsvinden en dat ook de eindcontrole en nacontrole niet geheel zelfstandig door een KPT’er kunnen worden

uitgevoerd. De verantwoordelijkheid voor het behandelplan en de nacontrole berust bij de tandarts of tandprotheticus.”

AGB-code

Moet de tandprotheticus fysiek aanwezig zijn als een KPT’er werkzaamheden uitvoert? Wie is verantwoordelijk voor het werk van de KPT’er? Dit zijn voorbeelden van andere vragen die Daniël en Céline tijdens het webinar beantwoordden. Nóg een vraag: mag ik mijn AGB-code ‘uitleenen’, zodat een KPT’er daarmee zelfstandig kan declareren? “Nee”, aldus Daniël en Céline. “Volgens de ONT-Codex geldt dat: (1) het diploma van de tandprotheticus persoonlijk is, (2) het uitleenen of ‘verkopen’ van een diploma om een derde te laten declareren verboden is en (3) daarmee de verlengde-arm-constructie zonder inhoudelijke betrokkenheid wordt ontmoedigd. Daaruit leiden wij af dat de tandprotheticus altijd een zekere betrokkenheid bij de zorg door de KPT’er dient te houden en dus niet zijn diploma of AGB-code kan ‘uitleenen’ om het declareren van mondzorg door een derde mogelijk te maken zonder enige betrokkenheid van de tandprotheticus.”

In balans brengen

Bas: “Na het webinar concludeerde ik dat de kernvraag onveranderd blijft. Het gaat er niet om of samenwerking mogelijk is, maar onder welke voorwaarden deze plaatsvindt. Zolang opleiding, verantwoordelijkheid en uitvoering niet opnieuw in balans worden gebracht, blijft het grijze gebied bestaan, met alle risico’s van dien voor kwaliteit en transparantie in de zorg, én voor de borging van ons prachtige beroep.”

Een van de belangrijkste boodschappen uit het webinar was dat het noodzakelijk is om de samenwerking goed te regelen en de onderlinge afspraken vast te leggen in een overeenkomst.

Wil je alle vragen en antwoorden bekijken? Log dan in op mijnont.nl. Tik bij de zoekfunctie ‘KPT’ in.



Advocaten Daniel Eldersmans-Geerts en Céline Peersman.

De praktijk van... Ton Vermeulen

Bijna zeventig en nog altijd dol op het vak

Tekst: Gerben Stolk / PlumaTekst

Investeren in digitalisering van tandprothetiek en investeren in verduurzaming van je bedrijf. Dat is wat Ton Vermeulen jongere collega's adviseert en dat is wat hij zelf zou doen als hij niet op de drempel van zijn pensioen stond. Een interview met een collega die onder meer edelsmid, automonteur en klokrestaurateur was voordat hij op zijn vijftigste het diploma Tandprothetiek behaalde.

De pensioengerechtigde leeftijd is Ton Vermeulen met zijn 69 jaar al ruimschoots gepasseerd. Toch is hij pas in februari begonnen met afbouwen. De reden? De Brabander werd voor het eerst grootvader, van een kleindochter, en sindsdien hebben hij en zijn vrouw elke woensdag oppasdag. "Het is de bedoeling dat mijn compagnon Frank Herfst en ik volgend jaar de zaak verkopen, maar ook daarna wil ik blijven werken. Mijn plan is nog twee dagen per week als zzp'er of in loondienst actief te zijn in deze praktijk. Ik wil dan vooral bezig zijn met de uitdagendste klussen, met de tandprothetische problemen." Frank Herfst is een tandtechnicus kroon- en brugwerk en een keramist. In mei 1988 begon Ton samen met hem in het Dongens

Tandtechnisch Laboratorium. Na Tons afronding van de opleiding Tandprothetiek werd de zaak in 2007 uitgebreid met Tandprothetische Praktijk Dongen. "Als je zo lang samenwerkt, voelt het als een huwelijk", zegt Ton. Lachend: "Alleen gaan we aan het begin van de avond naar verschillende woningen."

Liften

Ton is een geboren en getogen Dongenaar. Hij woonde slechts een paar jaar buiten de gemeente, bij een hospita, toen hij als tiener de goudsmidopleiding in Schoonhoven deed. "Als kind al was ik handig. Ik maakte vliegers voor andere kinderen en op mijn tiende zat ik aan brommertjes te sleutelen.

Daarom leek de opleiding in Schoonhoven me interessant. Ik begon eraan op mijn veertiende. Elke maandagochtend naar Schoonhoven en elke

opeens de goudprijs enorm te stijgen. De hoeveelheid werk daalde flink; er kwamen veel minder mensen langs voor bijvoorbeeld reparaties. Ik moest op zoek naar een andere baan. De eigenaar van de Volkswagengarage in Dongen zei: Ik zie jou vaak aan je auto sleutelen, wil je niet bij mij komen werken? Daarna ben ik een jaar automonteur geweest."

Fijnere handwerk

Ton begon weer te verlangen naar het fijnere handwerk. "Als edelsmid was ik gewend om met goud bezig te zijn. Ik dacht: zouden gouden tanden niet iets voor mij zijn? Ik nam contact op met een tandarts in Oosterhout die een tandtechnisch lab had. Hij zag het in me zitten, maar kon me geen werk voor een hele week garanderen. Daarom stelde hij voor dat ik ook een aantal dagen zou werken bij een vriend van hem: een klokkenmaker in Breda die hulp kon gebruiken bij de restauratie van

'Mijn plan is twee dagen per week te blijven werken'

vrijdagmiddag naar huis. Ik deed dat liftend. Op het pontje dat de Lek overvoer, vlakbij Schoonhoven, sprak ik automobilisten aan. Waar gaat u heen? Zou ik een stukje mogen meerijsen? Slechts één keer is het niet gelukt en moest ik de bus nemen." Na zijn opleiding trad Ton eerst in dienst bij een juwelier in Oosterhout en ging hij later aan de slag als ontwerper van sieraden in een atelier in Breda. "Maar toen begon

klokken. Die twee werkplekken heb ik een tijdje gecombineerd, totdat er voldoende werk was in het laboratorium. Toen mocht ik beginnen met de opleiding tandtechniek aan het Instituut Vakopleiding Tandtechniek (IVT) in Utrecht."

Leren luisteren

In de tweede helft van de jaren tachtig zetten een laboratoriumhouder en Frank Herfst uit Zeist het Dongens Tandtechnisch Laboratorium op. Uiteindelijk werd Ton mede-eigenaar en ging hij in een verlengde-armconstructie werken voor een tandarts-implantoloog. "Zij vroegen steeds meer tandprothetische kennis van ons. Ik

heb eerst een cursus klinisch prothesetechnicus gedaan en daarna – omdat ik geen concessies wilde doen aan de kwaliteit – heb ik me ingeschreven voor de opleiding Tandprothetiek. Ik wilde bekwaam en bevoegd zijn en daarnaast zelfstandig: geen autorisatie meer door een tandarts. Ik was trots toen ik de opleiding afrondde op mijn vijftigste. Het belangrijkste wat ik heb geleerd tijdens de opleiding? Luisteren. Zowel naar de docenten als patiënten."

Plezier

Een jaar voor Tons diplomering waren hij en Frank in een nieuw pand getrokken, met ruimte voor alles wat nodig was voor een tandprothetische praktijk. "In het begin werkten we hier met tien man en nu nog met z'n tweeën. Uiteindelijk vind ik dat het prettigst, want dan kun je je volop concentreren op je inhoudelijke werk." Vraagt Ton zich wel eens af hoe zijn arbeidzame leven zou zijn gelopen als destijds de goudprijs niet was gestegen? "Ik weet wel dat ik dan veel werkplezier zou zijn misgelopen dat ik heb beleefd als tandprotheticus. Dat plezier zit voor een groot deel in tevreden patiënten. Ik krijg regelmatig cadeautjes en hoor vaak: Over tien jaar heb ik weer een nieuwe gebitsprothese nodig, dus je kunt gewoon niet stoppen met werken."

Inzetten op digitalisering

Stel, Ton zou tien of vijftien jaar jonger zijn. Welke kansen zou hij creëren en willen benutten met de praktijk? "Ik zou flink inzetten op digitalisering. In Tandprothetische Praktijk Dongen werken wij al ruim 25 jaar voor het kroon- en brugwerk digitaal met halffabricaten, maar verder doen we niets op dit vlak, omdat er geen tijd meer is om de investering terug te verdienen. Anders zouden hier een monds scanner en een freesmachine of printer staan. Ik plaats nog wel kanttekeningen bij digitalisering. Op sommige vlakken moet de kwaliteit omhoog; wanneer je bijvoorbeeld de pasvorm scant, mis je een aantal essentiële punten. Verder moet de techniek worden



bediend door iemand met kennis van de situatie in de mond. Denk bijvoorbeeld aan morfologie. Het is niet een kwestie van alleen een beeld maken."

Duurzame zorg

Een aantal jaren geleden was de ONT betrokken bij de totstandkoming van het E-boek Duurzame mondzorgpraktijk van de KNMT. Ton vertegenwoordigde onze vereniging in overleggen over het E-boek. Hij hecht dan ook aan verduurzaming.

werken, persen we protheses in plaats van dat we ze frezen. Bij frezen moet je de restanten van een puck weggooien, een stuk kunststofmateriaal. Bij persen houdt je weliswaar gipsafval over, maar dat kan bij het bedrijfsafval en wordt gescheiden van ander afval. We hebben ook gipsvangbakken: daarin komen het water en gipsafval terecht, waarna het water wegstroomt. Zo vloeit er zo weinig mogelijk gips het riool in en houdt je het gips gescheiden. Ook hebben we lichtsensoren voor een aantal ruimten en is er een

'Als ik niet met pensioen ging, zou ik zeker flink investeren in verduurzaming van de praktijk'

"Zeker nu ik net opa ben geworden, word ik er vaak aan herinnerd dat de wereld waarop we leven ook voor onze kinderen en kleinkinderen is. Verduurzaming is dan ook iets waarin we zeker zouden investeren als we nog een flink aantal jaren voor de boeg hadden met de zaak. Denk aan zonnepanelen en een volledig elektrische warmtepomp" Ton laat in elk geval de auto staan wanneer hij naar zijn werk gaat; elke dag fietst hij twaalf kilometer. "En omdat we niet digitaal

centrale schakelaar voor de technische ruimte. Daarmee schakel je in één keer alle elektrische apparaten uit en voorkom je bijvoorbeeld dat de techniekhandstukken blijven aanstaan." De praktijk zorgt ook voor optimale luchtkwaliteit. "Dankzij een grote luchtbehandelingskast ruik je hier niet die typische laboratoriumgeur. Om de twaalf minuten is het pand ververs met lucht van buiten. Dat is goed voor je eigen gezondheid en ook die van de patiënt."



Ton Vermeulen

VITA

Breng je digitale protheses naar een hoger niveau



VITA VIONIC® BASE RESIN FLEX

3D-printmateriaal voor de productie van flexibele prothesebasen.

- Efficiënte productie van flexibele partiële protheses
- Uitzonderlijk draagcomfort en natuurlijke esthetiek
- Repareerbaar en uitbreidbaar



Voor meer informatie!

Tom Behaeghel +32 473 681 024

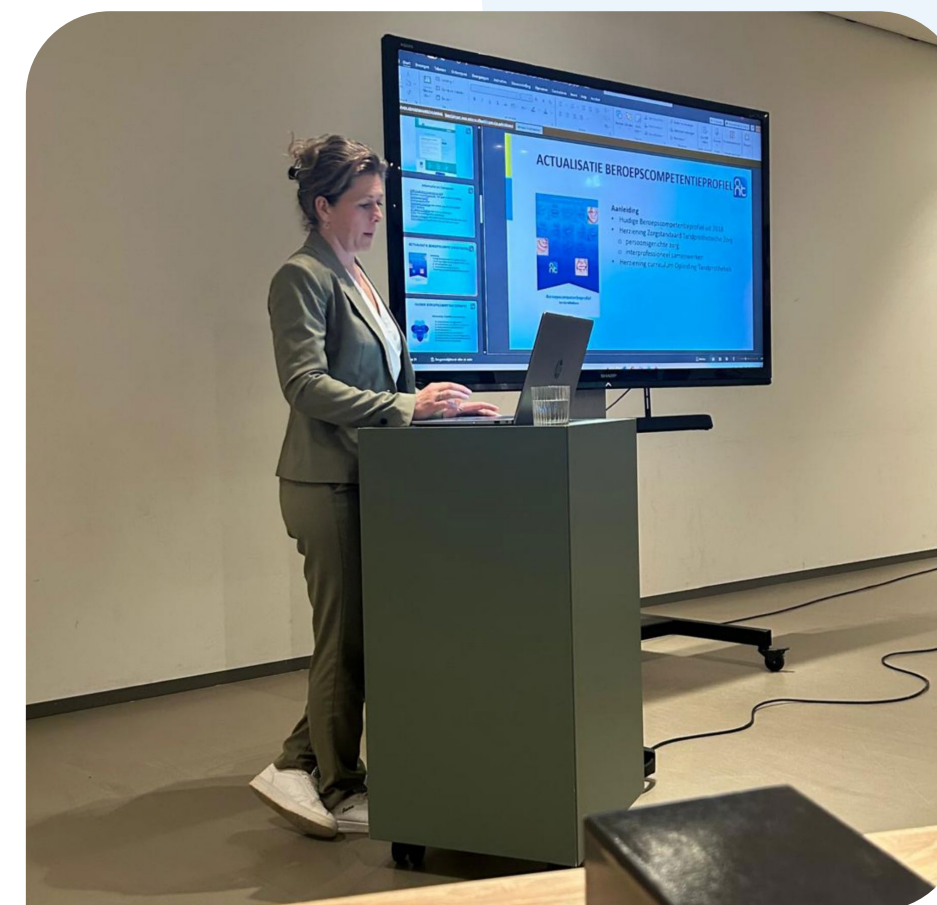


Nu beschikbaar!

Regiobijeenkomsten ONT: Dicht bij de leden en samen in gesprek

Afgelopen voorjaar organiseerde de ONT zeven regiobijeenkomsten, verspreid over het hele land. Net als voorgaande keren was dit weer een geslaagde ronde. Tijdens deze bijeenkomsten nodigde de ONT niet alleen tandprotheticen uit, maar ook studenten Tandprothetiek, zodat ook zij inzicht krijgen in de rol en activiteiten van de beroepsvereniging.

Tijdens de bijeenkomsten kwamen diverse inhoudelijke onderwerpen aan bod. Zo gaven bestuursleden en bureamedewerkers van de ONT onder meer een toelichting op: de herregistratie voor het Kwaliteitsregister Tandprotheticen (KRTP), de actualisatie van het beroepscompetentieprofiel, de ontwikkeling van een kwaliteitskader voor KPT'ers, de invulling van de campagne 'ONT-zichtbaar', de CAO Tandtechniek en de agendapunten voor de Algemene Ledenvergadering (ALV) van 8 mei. Daarnaast vroeg de ONT leden naar hun ervaringen met de nieuwe klachtenregeling en verzamelde zij input over mogelijke nieuwe vormen van informatievoorziening, zoals het gebruik van video's en het ontwikkelen van een ONT-app als mogelijk aanvullend communicatiemiddel.



Bij elke regiobijeenkomst was een bestuurslid of bureamedewerker aanwezig, waardoor leden en studenten de gelegenheid kregen om met hen in gesprek te gaan en hun vragen te stellen. Dit droeg bij aan een beter begrip van wat er leeft onder de achterban. De bijeenkomsten vormen daarmee een belangrijk instrument voor de ONT en bieden bovendien een laagdrempelige gelegenheid om te netwerken met collega's.

De ONT wil de regiobijeenkomsten in de toekomst op dezelfde wijze blijven benutten, met aandacht voor het bespreken van belangrijke thema's. Door de informele en toegankelijke setting lenen deze bijeenkomsten zich hier uitstekend voor. Daarmee blijven de regiobijeenkomsten een waardevol platform voor ontmoeting, kennisdeling en het versterken van de verbinding tussen de ONT en haar leden.

Vraag het de Zorgmakelaar

Tandprothetici die zijn aangesloten bij de Zorgmakelaar hebben ook de mogelijkheid om juridische vragen aan Team Zorgmakelaar te stellen via de Helpdesk. In elke Dental Revu wordt een recente en relevante vraag besproken.

Vraag van deze editie

“Een van mijn patiënten is onlangs overleden. De nabestaanden van de patiënt willen inzage in het medisch dossier krijgen. Mag en moet ik deze inzage verlenen?”

Géén inzage

In de Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst is neergelegd dat in beginsel alleen een patiënt recht heeft op inzage in zijn of haar medisch dossier. Het inzagerecht komt dus normaliter niet toe aan derden, ook niet zijn of haar familie. Het beroepsgeheim geldt daarbij ook na het overlijden van een patiënt. Het inzagerecht van de patiënt gaat dus niet ‘over’ op de nabestaanden.

Uitzonderingen

Er gelden echter een aantal uitzonderingen, waarin de nabestaande alsnog inzage in het medisch dossier van de overleden patiënt kan krijgen. De belangrijkste zijn de volgende twee:

- Als de patiënt bij leven toestemming heeft gegeven dat een of meerdere personen het dossier mogen inzien. Daarbij moet wel duidelijk zijn om welke gegevens het gaat en om welke personen het gaat.
- Als sprake is van een zwaarwegend belang van de nabestaande, kan inzage door de nabestaande gerechtigd zijn. Een voorbeeld is een vermoeden van een medische fout. De nabestaande moet dan (1) stellen dat er een zwaarwegend belang is en voldoende aannemelijk maken dat dit belang mogelijk wordt geschaad, én (2) aannemelijk maken dat inzage noodzakelijk is voor de behartiging van dit belang.

Beroepsgeheim prevaleert

Het belang van geheimhouding is in de meeste gevallen het uitgangspunt. Slechts in uitzonderingsgevallen kan sprake zijn van inzage in medische gegevens door nabestaanden.



Heeft u ook een vraag? Stel deze via mondzorg@eldermans-geerts.nl.

Daniël Post
Advocaat en
Zorgmakelaar
- Eldermans|Geerts

